

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo:

FA/4409/2014

Spisová značka řízení (uvádějte vždy
v korespondenci):

FA/SU/161/2014

U s n e s e n í

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném podle § 8 zákona o finančním arbitrovi na návrh navrhovatele ■ (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti ESSOX s. r. o., IČO 26764652, se sídlem Senovážné nám. 231/7, 370 21 České Budějovice (dále jen „Společnost“), a vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o vrácení 49.067,93 Kč, takto:

Řízení se podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje, neboť návrh je nepřijatelný podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi, protože spor nenáleží do působnosti finančního arbitra.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět návrhu na zahájení řízení

Navrhovatel se před finančním arbitrem domáhá určení toho, že úvěr ve výši 383.740,- Kč poskytnutý mu Společností na základě Smlouvy o úvěru č. ■ ze dne 20. 5. 2010 (dále jen „Smlouva o úvěru“), je od počátku úročen diskontní sazbou České národní banky a že ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr jsou neplatná. V této souvislosti Navrhovatel požaduje vrácení částky ve výši 49.067,93 Kč, kterou Společnosti zaplatil na úrocích a poplatcích.

2. Zkoumání podmínek řízení

Finanční arbitr je povinen v řízení postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a mohlo být vydáno objektivní rozhodnutí ve věci, jak přikazuje správní řád v § 3. Kdykoli v průběhu řízení je finanční arbitr povinen z moci úřední zkoumat, tedy nikoliv pouze na návrh jedné ze stran sporu, zda jsou splněny procesní podmínky řízení.

Mezi procesní podmínky řízení před finančním arbitrem patří i příslušnost finančního arbitra k rozhodování sporu. Nedostatek příslušnosti finančního arbitra je neodstranitelnou překážkou řízení a dospěje-li finanční arbitr k závěru, že spor do jeho působnosti nenáleží, řízení podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví.

Finanční arbitr je podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi příslušný k rozhodování sporů mezi věřiteli nebo zprostředkovateli a spotřebiteli při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru.

Spotřebitele definuje zákon o finančním arbitrovi v ustanovení § 3 odst. 3 jako fyzickou osobu, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

3. Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel se Společností uzavřel Smlouvu o úvěru, na základě které se Společnost zavázala Navrhovateli poskytnout peněžní prostředky ve výši 383.740,- Kč a Navrhovatel se zavázal takto poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané době vrátit a zaplatit za ně úrok.

Ve Smlouvě o úvěru je Navrhovatel označen jako „*KLIENT – Fyzická osoba podnikatel (OSVČ)*“, když dále je identifikován mj. v kolonkách „*Název firmy: ■■■*“, „*Sídlo firmy: ■■■*“, „*IČ: ■■■*“, a „*Rodné číslo: ■■■*“. V téže části Smlouvy Navrhovatel současně uvedl, že podniká od 2. 8. 1994 a že předmětem jeho podnikání je „*vyhodnocování rizik a škod*“, když současně uvedl i dvě kontaktní telefonní čísla, z nichž jedno souviselo s jeho podnikáním. Ze Smlouvy o úvěru vyplývá, že je uzavřena ve smyslu § 497 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

Smlouva o úvěru současně neobsahuje žádný odkaz na zákon č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru a o změně zákona č. 64/1986 Sb. (dále jen „zákon č. 321/2001 Sb.“). Na druhou stranu pak finanční arbitr nemohl přehlédnout, že údaje související s podnikáním Navrhovatele (zejména identifikační číslo) jsou uvedeny nejen v samotné kupní smlouvě na předmětný automobil, ale stejně tak i v dohodě o ukončení Smlouvy o úvěru v důsledku pojistné události a následných daňových dokladech Společnosti.

Finanční arbitr z veřejně dostupných zdrojů informací (zejména živnostenský rejstřík) zjistil, že Navrhovatel byl v době uzavření Smlouvy o úvěru držitelem živnostenského oprávnění podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, a to k provozování živnosti „*Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*“, s datem vzniku oprávnění dne 25. 7. 1994. V době uzavření Smlouvy o úvěru tak byl Navrhovatel fyzickou osobou podnikatelem provozujícím uvedenou živnost.

Podle stávající judikatury lze již ze samotného uvedení firmy (obchodního jména), identifikačního čísla nebo místa podnikání účastníka smluvního vztahu v právním úkonu, z něhož smluvní vztah vzniká, dovodit souvislost takového právního úkonu s podnikáním účastníka. Srovnej například rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. 32 Odo 843/2005, ve kterém Nejvyšší soud mj. uvedl, že „*[v] dané věci žalovaný neuzavřel smlouvu o pronájmu nového vozidla s žalobkyní jako soukromá osoba, ale jako podnikatel, neboť uvedl svoje identifikační číslo, které je shodné na jeho živnostenském listu, je tedy zřejmé, že smlouvu uzavřel jako podnikatel ve smyslu § 2 a § 261 odst. 1 obchodního zákoníku.*“ Obdobný názor Nejvyšší soud prezentoval již v rozhodnutí ze dne 30. 9. 2004, sp. zn. 32 Odo 671/2003, podle kterého „*za situace, kdy automobil mohl sloužit jak osobní potřebě žalobce, tak k jeho podnikání, tím, že při uzavírání kupní smlouvy žalobce uvedl své obchodní jméno a smlouvu opatřil razítkem, které používal při podnikání, dal najevo, že kupní smlouva se týká jeho podnikatelské činnosti.*“

Stejně tak lze připomenout i rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 10. 2010 ve věci 23 Cdo 1129/2008, v němž bylo řečeno, že „*[ž]alovaný je podnikatel, který vystupuje v právních*

vztazích jako zkušená osoba - profesionál, a, jak bylo výše uvedeno, obchodní zákoník na něho klade zvýšené nároky i z hlediska kontraktačního procesu. Uvedl-li podnikatel, jakožto účastník smlouvy, údaje identifikující jej jako podnikatele a souhlasil-li s výslovným ujednáním ve smlouvě, že vztahy účastníků smlouvy se budou řídit obchodním zákoníkem, lze se domnívat, že žalovaný, jako osoba zkušená - profesionál, musel být seznámen s důsledky svého jednání a výslovně s nimi souhlasil.“ Tento názor Nejvyššího soudu je třeba nepochybně vztáhnout i na Navrhovatele v posuzovaném případě, neboť ten je dlouhodobě podnikající osobou a měl si být veškerých okolností při uzavírání Smlouvy o úvěru jako profesionál vědom.

Pokud Navrhovatel tvrdí, že jeho identifikační číslo nebylo uvedeno v technickém průkazu, tato skutečnost nemůže podle názoru finančního arbitra změnit nic na tom, že Smlouvu o úvěru uzavřel se Společností jako podnikatel. Stejně tak si je finanční arbitr vědom toho, že Smlouvu o úvěru Navrhovatel neopatřil svým obchodním razítkem a že v samotné Smlouvě o úvěru není zmínka o obchodním zákoníku, jak zmiňují výše uvedená rozhodnutí Nejvyššího soudu. Ani tyto okolnosti však nemohou z Navrhovatele učinit spotřebitele, neboť ve Smlouvě o úvěru se ke svému podnikání bez pochyb přihlásil a uvedl i údaje, které by příslušné razítko mělo obsahovat. Odkaz na obchodní zákoník pak není rozhodující, když Navrhovatel si jako podnikatel a profesionál musí být vědom následků, které nese uvedení identifikačního čísla a ostatních údajů v jednání s jiným podnikatelem.

Finanční arbitr tak uzavírá, že se Navrhovatel při uzavírání Smlouvy o úvěru nenacházel v postavení spotřebitele ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi, a tudíž předložený spor není sporem mezi věřitelem nebo zprostředkovatelem a spotřebitelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru.

4. K výroku rozhodnutí

Návrh na zahájení řízení je tedy podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný, neboť nenáleží do působnosti finančního arbitra. Finanční arbitr řízení podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví usnesením, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřipustný podle § 9 téhož zákona. Finanční arbitr proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Právo Navrhovatele domáhat se svých práv v řízení před obecnými soudy České republiky není tímto rozhodnutím finančního arbitra dotčeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í:

Proti tomuto usnesení lze podle § 76 odst. 5 ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek.

V Praze dne 12. 6. 2014

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr